

Księga Izajasza

Rozdział 44

1. Ale teraz słuchaj Jakóbie, Mój sługo, i Israelu, którego wybrałem. 2. Tak mówi WIEKUISTY, który cię utworzył i od początku istnienia ukształtował oraz cię też wspomaga: Nie obawiaj się, Mój sługo Jakóbie, i ty, Jeszurun, którego wybrałem. 3. Bo jak rozlewam wody na spragnioną ziemię, a potoki na suszę – tak rozleję Mojego Ducha na twój ród, a Moje błogosławieństwo na twych potomków. 4. Rozrosną się jak wśród traw, jak wierzby nad potokami wód. 5. Ten powie: Należę do WIEKUISTEGO, drugi nazwie się imieniem Jakóba, a inny zapisze się swoją ręką WIEKUISTEMU i będzie się chlubił nazwą Israela. 6. Tak mówi WIEKUISTY, Król Israela i jego Odkupiciel, WIEKUISTY Zastępów: Ja jestem pierwszy i Ja ostatni, a oprócz Mnie nie ma Boga. 7. Od czasu, gdy ustanowiłem ten starodawny naród, kto tak jak Ja ogłaszał – niech oświadczy oraz Mi to wyłoży? Niech zwiastują przeszłe wypadki i to, co w następstwie przyjdzie. 8. Nie trwóście się, nie lękajcie! Czyż już od dawna nie oznajmiłem oraz ci nie zapowiedziałem – a wy przecież jesteście Moimi świadkami – czy jest Bóg oprócz Mnie? Przecież nie ma Opoki, nie znam żadnej. 9. Twórcy posągów – wszyscy są nicością, a ich chluby niezdatne do niczego; ich świadkowie to oni sami; nic nie widzą oraz nie rozumieją ku swej hańbie. 10. Kto tworzy bożka, lub leje posąg, do niczego nie jest przydatny? 11. Przecież wszyscy, którzy w tym uczestniczą, powinni się wstydzić; gdyby się razem zebrali i stanęli owi mistrzowie ludzcy – to by niechybnie zadrżeli oraz pokryli się hańbą. 12. Ten wykuwa żelazo na topór, w żarze go obrabia, formuje go młotami i wyrabia swoim silnym ramieniem; nawet łaknie, bo mu nie starcza sił, ale nie pije wody i omdlewa. 13. Inny obciosuje pnie, rozciąga sznur, znaczy go sztyftem, obrabia go heblami i kreśli cyrklem; tworzy go na podobiznę męża, na wzór okazałego człowieka, by mógł zamieszkać w przybytku. 14. Aby narąbać cedrów, czy wziąć korkodąb lub dąb – przygotowuje sobie zapas spośród leśnych drzew; albo zasadza sosnę, którą rozwija deszcz. 15. To służy człowiekowi na opał; bierze z nich i się ogrzewa, roznieca także ogień, aby napiec chleba; a nadto robi bożka oraz się przed nim korzy; tworzy z niego posąg i bije mu pokłony. 16. Jego część pali w ogniu, przy części piecze pieczeń, najada się mięsa i nasycy; grzeje się i mówi: Ach, rozgrzałem się, poczułem płomień! 17. A z jego pozostałości czyni bożka, posąg dla siebie; klęka przed nim oraz się korzy; modli się do niego oraz woła: Wybaw mnie, bo ty jesteś moim bogiem! 18. Nie poznają, ani nie rozważają, bo zaklejone są ich oczy, by nie widziały, ani nie zrozumiały ich serca. 19. Nikt nie bierze tego do swego serca; nie ma tu rozumu, ani zastanowienia, by powiedzieć: Część tego spaliłem w ogniu, przy jego węglach napiekłem także chleba, chcę jeszcze upiec mięso i zjeść; więc pozostałość miałbym zamienić w ohydę, klęknąć przed kłódą drzewa? 20. Oto ten, co się ugania za popiołem – do tego stopnia zwiodło go omamione serce, że nie ocala swojej duszy i nie powiada: Czyż w mej prawicy nie trzymam kłamstwa? 21. Pamiętaj to Jakóbie i ty, Israelu, że jesteś Moim sługą; utworzyłem cię na Mojego sługę; Israelu, nie będziesz przeze Mnie zapomniany.

22. Stałem jak obłok twe występki oraz jak chmurę twoje grzechy; nawróć się do Mnie, bowiem cię odkupiłem. **23.** Zagrmijcie niebiosy, gdyż WIEKUISTY to spełnił; wykrzykujcie niziny ziemi, a góry wybuchnijcie śpiewem; także lesie, a w nim wszystkie drzewa. Bo WIEKUISTY wykupił Jakóba, a przez Izraela się wslawił! **24.** Tak mówi WIEKUISTY, twój Zbawiciel, który cię ukształtował od początku istnienia: Ja jestem WIEKUISTY, który wszystko czynię; który Sam rozciągnąłem niebiosy i z własnej mocy rozpostarłem ziemię; **25.** który niweczy znaki kłamców oraz czyni głupców z wróżbitów; który mędrców odrzuca do tyłu i czyni głupstwem ich wiedzę; **26.** który stwierdza słowo Swojego sługi oraz spełnia zapowiedź Swych wysłańców; który mówi o Jeruzalaim: Niech będzie zaludnione; a o miastach Judei: Niech będą odbudowane i dźwiga jej ruiny; **27.** który powiada do głębi: Wyschnij! Osuszę twoje strumienie; **28.** który mówi o Koreszu: On Moim doglądającym stada, by spełnił całą Moją wolę; i powiedział do Jeruzalaim: Będziesz odbudowane, a ty Świątynio – ugruntowaną.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012